

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

nr. 20.773 van 18 december 2008  
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X  
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
  - 1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 december 2007, verklaart er zich op de volgende dag vluchteling.
  - 1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 30 juni 2008, verstuurd op 30 juni 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

*“Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Afghanistan, meerbepaald uit de stad Jalalabad. U verklaarde met uw neven te zijn verwickeld in een grondconflict. Uw vader en diens broer zouden na de dood van hun vader elk vijftien yirib (landmaat) hebben geërfd. Nadien zou uw vader zes yirib extra hebben aangekocht. Uw neven, de zonen van de broer van uw vader die zelf is overleden, zouden dan aanspraak hebben willen maken op de helft van die zes yirib. Onder de Taliban zou een “jirga” (soort plaatselijke raad van wijzen) het geschil in het voordeel van uw vader hebben*

*beslecht. Uw neven zouden echter hun aanspraak op die gronden niet hebben laten vallen en bij een incident daaropvolgend, zou uw vader twee neven hebben gedood. Uw vader raakte bij dat incident gewond en zou nadien ook zijn overleden. Uw broer, Malijar Baharmal (O.V.5.231.911), zou concreet zijn bedreigd door uw neven en vluchtte in 2002 uit Afghanistan waarna hij op 7 juni 2002 asiel aanvraag in België. U zou nadien naar Rusland zijn gevlucht, van waaruit u na enkele maanden terug naar Afghanistan werd gedeporteerd. Dan zou een andere neef, die chauffeur was voor Hadji Din Mohammad (gouverneur van Kaboel), zijn gedood en u werd verdacht en gearresteerd. U zou zijn mishandeld en bedreigd door Hadji Din Mohammad, maar via uw oom kon u ontsnappen na enkele dagen door het omkopen van een bewaker. Uit vrees voor uw neven en Hadji Din Mohammad vluchtte u naar een dorp in de provincie Laghman waar u onderdook bij iemand die Pasja noemde. Ondertussen zouden de mensen van Hadji Din Mohammad of de politie of uw neven bij uw oom vier oproepingsbrieven hebben afgegeven waarin werd gevraagd dat u zich zou aanmelden. Omdat u problemen kreeg met Pasja besloot u dan in 2007 Afghanistan te verlaten. Pasja zou u hebben gevraagd om iemand te vermoorden, hetgeen u weigerde. U vluchtte naar Tadjiekistan van waaruit u naar België reisde. U vroeg op 28 december 2007 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u problemen met uw neef en Hadji Din Mohammad. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een identiteitskaart ("taskara") neer, evenals vier oproepingsbrieven. Deze documenten werden door uw oom vanuit Pakistan verzonden."*

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

- 1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- zoals in de zaak van zijn broer eveneens werd vastgesteld, betreft de basis van verzoekers probleem van zijn familie met zijn neven een grondconflict en dus een gemeenrechtelijk feit dat los staat van de vluchtelingenconventie, en dit ondanks de politieke banden van zijn neven;
- er zijn verschillende inconsistenties betreffende de voorgelegde arrestatiebevelen en de taskara, die als Afghaanse documenten sowieso een betrekkelijke bewijswaarde hebben;
- verzoeker kan zijn beweerde verblijf in Rusland staven en kon evenmin verklaren waar hij zich bevond ten tijde van de verkiezingen, wat doet vermoeden dat hij valse verklaringen aflegde over zijn recente verblijfplaatsen;
- hierdoor kan evenmin de nood aan subsidiaire bescherming worden onderzocht.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

1. In een enig middel roept verzoeker een schending in van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, evenals een schending van de bewijskracht van de stukken.
2. De specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 164.416; RvS 2

februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Verzoeker betwist het vermeende gemeenrechtelijke karakter van zijn problemen, zoals door de Commissaris-generaal vastgesteld met een verwijzing naar de beslissing van zijn broer. Verzoeker wijst op de persoonlijke betrokkenheid van Haji Din Mohammad bij zijn problemen, nu hij beschuldigd wordt van de moord op zijn neef, die schoonzoon is van bovengenoemde. Afghanistan is een verscheurd land waarin de problemen opgelost worden door middel van politici en hun gewapende mannen, niet door justitie. Het begrip "politieke overtuiging" vervaagt hierdoor. Het feit voor of tegen een politicus te zijn, voor om het even welke reden, wordt uiteindelijk door die politicus als ene politieke overtuiging geïnterpreteerd.
  4. De Raad stelt vast dat de kern van verzoekers beweerde problemen een grondconflict betreft met daaruit voortvloeiende een reeks familiemoorden. Dit zijn in wezen gemeenrechtelijk feiten. Nergens uit het administratieve dossier of in het verzoekschrift blijkt dat verzoeker en zijn familie vervolgd zouden worden omwille van hun 'politieke' overtuiging. Volgens zijn verklaringen wordt verzoeker gevisieerd door een machtig politicus louter wegens de moord op diens schoonzoon in het kader van een familiaal grondconflict, en niet wegens een bepaalde politieke overtuiging of affiliatie die de politicus hem of zijn familie toedicht. De Commissaris-generaal oordeelde terecht dat de beweerde problemen, ondanks de betrokkenheid van een politicus, in wezen gemeenrechtelijk van aard zijn.
- 2.1.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
1. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire bescherming onder artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Hij betwist te weinig te weten over de onderliggende oorzaak van het grondconflict en wijt zijn gebrekkige kennis hierover aan de Afghaanse culturele context. Grondconflicten zijn één van de zorgwekkendste problemen in Afghanistan, hetgeen verzoeker staft met drie verslagen. Wat betreft de bewijskracht van de door hem aangebrachte aanhoudingsbevelen en taskara betoogt verzoeker dat de Commissaris-generaal te kort door de bocht gaat. Het is namelijk aan de partij die beweert dat een document vals is om dit te bewijzen. Hij verklaart verder stellig recent uit Afghanistan te zijn vertrokken, in tegenstelling tot wat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing suggereert.
  2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (HATHAWAY, J.C., *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient er een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de

geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

3. Verzoeker legde doorheen de ganse asielprocedure zeer gedetailleerde en coherente verklaringen af. Het relaas is niet aangetast door inconsistenties of tegenstrijdigheden. Het stemt bovendien in opvallende mate overeen met dat van zijn broer. Het relaas is niet in strijd met algemeen bekende feiten en past volkomen binnen de Afghaanse context. Uit de rapporten bijgebracht door verzoeker blijkt immers duidelijk dat grondconflicten inderdaad een veel voorkomend fenomeen zijn in het huidige Afghanistan waartegenover de staat dikwijls machteloos staat. Algemene wetteloosheid, gebrekkige registratie van zakelijke rechten en wijdverbreide corruptie binnen het juridisch apparaat maakt het voor personen in een machtspositie immers bijzonder gemakkelijk om zich wederrechtelijk land toe te eigenen, terwijl de staat ondertussen niet bij machte is om juridische basisbescherming te geven aan landeigenaars, aangezien bovendien het vergelden van bloed door bloed door het lokale gewoonterecht aangemoedigd wordt. Ook het UNHCR bevestigt dat grondgeschillen een ernstige bron zijn van conflict in Afghanistan (zie onder meer "Afghanistan security update relating to complementary forms of protection", UNHCR, 23/06/08). Bescherming hiertegen is, door de incompetentie en inherente corruptie bij de overheid, niet steeds voorhanden. Het UNHCR is verder de mening toegedaan dat een vestigingsalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker staakt zijn asielrelaas verder met een, zij het relatief, begin van schriftelijk bewijs. Er zijn derhalve voldoende elementen aanwezig om aan de verklaringen van verzoeker het voordeel van de twijfel toe te kennen.
4. Gelet op de door verzoeker aangebrachte feiten kan bijgevolg in redelijkheid worden aangenomen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet zal lopen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 december 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,      wnd. voorzitter,  
                                         rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,      griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**K. VERHEYDEN.**

**A. VAN ISACKER.**